

A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul 1

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Data apariției: 2022
GGKEY:EE4TBUG3Y0W

Contact

Mobil: +40 720 897 250

e-mail: contact@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Cuvânt de început

Acest document conține un mesaj unic. Textul este însoțit de adevărul nelipsit și de un gram de speranță care are menirea de a mângâia. Atingerea sa este resimțită ca o miere spirituală care se solidifică și ia forma celor mai ușoare cuvinte. Scopul autorului nu este atracția succesului și bunăstării, ci revărsarea acelei smerenii sănătoase în viețile voastre și luciditatea. Drept dovadă, manuscrisul nu va fi trimis la editură, ci își va găsi loc în inimile tuturor doritorilor de bine și îi va înfrumuseța. Pentru o mai mare accesibilitate, cartea ar putea fi publicată de o altă persoană, în memoria scribului. Pentru ca sugestia Mea să devină un fapt, cel la care fac referire trebuie să crească în iubire și să guste mierea care îi descoperă importanța mesajului.

„Mierea Pământului“ nu se referă la dobândirea unei fericiri utopice, constituită dintr-o situație de viață în care nu vă lipsește nimic și în care nu mai există provocări și pericole, sau în care nu mai sunteți nevoiți să lucrați pentru a vă procura alimentele și a vă îndeplini visurile. Dulceața se caracterizează printr-un nivel superior de conștientizare, care vă ajută să înțelegeți că nu aveți nevoie de mai mult, ci de mai puțin și de calitate, indiferent dacă vorbim despre produse, persoane dragi sau timp.

Uneori este necesar să priviți în depărtare pentru a vă extinde câmpul conștiinței și a vă familiariza cu nevoile viitoare. Ceea ce faceți pentru suflet nu vă este folositor doar în viața prezentă, ci, într-o măsură mai mare, în existența eternă care a început.

Dacă unii oameni nu vor fi atrași de conținutul nostru prețios, spunând că nu au simțit chemarea spre lumină sau că au căutat soluția în altă parte, pentru că nu au avut de unde să știe cine ești, află că ei au fost împiedicați să simtă. În acest scop murdar încă sunt depuse eforturi uriașe, căci somnul sufletelor este profitabil într-o lume condusă de rău și nu de bine. Astfel, tristețea ta inso-

lubilă, cauzată de gândul că nu ai luminat îndeajuns, dispare în prezența Adevărului care sunt.

În lumea așa cum o cunoașteți, săracii își petrec viețile stând la porțile bogățiilor care nu le deschid. Bărbații așteaptă la ușile femeilor care le promet împlinirea pe care nu o dețin, iar acestea îi înșală și îi incită, explorându-le toate slăbiciunile ascunse. Aici familiștii devin celibatari, iar mamele își cresc copiii singure. În fond, nimic nu vă poate umple, nici dragostea matrimonială, nici bogăția neatinsă sau viața mondenă.

În lumea așa cum o cunoașteți, există suflete cerești atrase de ființe pământene, care se războiesc pentru nimic și dau de bucluc. Aceste animale umane trăiesc vieți plictisitoare și își construiesc identități false, cu care nu contribuie la nimic bun și nu se ajută, ci doar vânează amoruri amăgitoare și detestă.

În general, omul se lipește de alt om de singurătate. Bolnavul își caută leacul, căci dorește să redevină sănătos. Pentru Mine, nu este de ajuns să fii bolnav pentru a obține vindecarea, nici să te rogi în genunchi cu o falsă umilință; ai nevoie de voință și de o credință pe măsură. În cazul sufletelor despre care vom vorbi prin intermediul noului material, nu este astfel. Acestea din urmă au fost înscrise în Cartea Vieții de la Începuturi și nu descoperă Împărăția Spirituală prin decizii proprii sau din întâmplare.

Dacă un oarecare învățat afirmă că lumea este perfectă așa cum este, acela nu este prost și nici nebun, ci unul dintre privilegiții care au înțeles că din mocirlă Îmi extrag mierea; lacrimile vă sunt mângâierea.

În zilele mele triste, pun o melodie lentă care îmi amintește de serile în care ascultam muzică împreună cu tatăl meu pământesc și mă încurajez. Îi trezea admirația sunetul curat emis de corzile chitarei electrice, bine acordate, pe care îl amplifică prin difuzoarele prăfuite de pe șifonier. Pasiunea și pricepera sa mă făceau să fiu atent la orice detaliu, în timp ce stăteam cu capul pe pernă și cu lumina stinsă, liniștit.

Ultima fericire pe care am trăit-o alături de el a fost la vârsta de nouă ani și a durat doar câteva minute. Ce amintiri minunate!

Cu adevărat, amintirile sunt aurul cu care rămâneți, de care nu vă poate priva nimeni.

Clipele frumoase nu se mai întorc. Dacă nu dăruiești iubire la timp persoanelor cu adevărat importante, rămâi imatur într-ale iubirii, iar darul tău cel mai de preț se pierde, asemenea unui colet care pleacă de la expeditor și nu mai ajunge.

Amintirile pot fi retrăite oricând alături de Mine; Eu sunt.

Lumea sufletelor

Ai reușit să îndepărtezi teama din viața ta în tot acest timp?

În anumită măsură, aceasta mai este prezentă în viața mea. În zilele în care nu îmi pot stăpâni gândurile, mă tem de viitor, încă mă tem de un refuz sau de colapsul financiar, dar teama de moarte am învins-o. Eu nu mai mor, ci doar îmi schimb forma și astfel îmi las neputința. Pe parcurs a fost greu, dar iernile geroase sunt cele mai frumoase. Privind înapoi, constat că am săvârșit multe lucruri, iar oamenii care au crezut în mine m-au susținut. Pentru faptele mele minunate nu îmi acord vreun merit, totuși, acesta Îți revine cu desăvârșire și slăvește Numele Tău. Dacă nu intervenai pentru mine, nu doar că nu reușeam, dar nici măcar nu mai eram.

Sunt plăcut surprins să te aud vorbind astfel, cu aceeași simplitate și o smerenie mai mare în fața întregului, care nu poate fi cuprins. În viața trăită pe Pământ, omul bun devine și mai bun, iar cu cât asimilează mai multă cunoaștere de sine și de Dumnezeu, cu atât devine mai mic. Aceasta înseamnă că își diminuează cantitatea de materie grosieră care îi îngreunează sufletul, lăsând-o treptat pentru că nu îi mai folosește, apoi se înalță în spirit. Mai departe, el se unește cu infinitul și conștientizează că omul care a fost înainte de trezire nu valorează nimic.

Astăzi iubești oamenii?

Da și nu, acesta este adevărul dihotomic ascuns în inima mea, dar știi că îndrăgesc copiii și unele animale. În ceea ce privește iubirea pentru adulții conștienți, mi-o manifest mai ales prin a îi inspira, a le asculta întâmplările și a le simți suferința, care i-a adus la lumina Ta. Îi sfătuiesc pe oamenii care prețuiesc cuvântul bun, adevărul necosmetizat, frumusețea interioară.

Răspunsul nu se ridică la nivelul unuia ca tine. Totuși, și de această dată porți în mână sceptrul adevărului. El te face demn să stai drept înaintea Mea, în orice formă și în orice perioadă de

timp. Așa a fost, este și va fi, copilul Meu iubit.

Îți mulțumesc.

Cine este Isus Hristos pentru tine?

Acum simt cum conștiința colectivă respinge întrebarea Ta, considerând-o o afirmație venită din partea creștinilor după evanghelie sau a pocăiților care urmăresc mereu ceva, dar nu este.

Nu este.

În plus, am citit-o în urmă cu ceva timp pe un panou publicitar montat la ieșirea de pe autostradă. Nu vom convinge prea multe suflete să parcurgă acest conținut, dacă prezentăm un Dumnezeu înzestrat cu trăsături umane, care adresează întrebări muritorilor din dorința de a asculta răspunsuri lingușitoare, plăcute urechilor Sale. Firește, mi-am dat seama ce urmărești și îți cer permisiunea de a dezvălui oamenilor modalitatea Ta de a lucra.

Dacă ți-ai dat seama, luminează-ne!

Nu râde.

Aceasta în niciun caz, dar Îmi ești drag atunci când observ că nu îți scapă niciun detaliu și că nu poți fi dus de nas.

Constat cu mulțumire că întrebarea Ta aparent delicată are un rol selectiv. Prin urmare, cei care nu vor lăsa garda jos, smerindu-se prin acceptarea neputinței umane și, în schimb, vor fi deranjați, se vor opri să citească; mesajul nu le este dedicat. Și chiar dacă îl vor răsfoi din pură curiozitate, nu vor asimila informația prețioasă pe care le-ai pus-o la dispoziție.

Ai intuit fără greșeală modalitatea Mea de a lucra. Se vede că ți-ai luat din timpul tău de om și l-ai petrecut lângă Mine. Adaug o scurtă clarificare pentru a putea continua.

Există două categorii de oameni care se vor simți deranjați de asemenea întrebări și de întreaga atitudine prezentată în dialogul nostru. Prima categorie este cea pe care ai descris-o. Astfel, unii se vor suprapoziționa și te vor considera naiv, crezând că încerci să îi câștigi ca adepți, să îi convertești la o nouă religie sau să îi trimiți la biserică. Acești oameni fac parte din prima categorie de nevăzători.

A doua categorie de oameni vor gândi în sinea lor, deranjați, zicând: „Cu câtă lejeritate susține acest tânăr lipsit de pregătire că vorbește cu Dumnezeu lumilor, de la egal la egal, ca și cum ar fi amici de pahar, în loc să își plece capul și să își facă o cruce sau zece, pentru ca Domnul să îl miluiască și să îi ierte păcatele. Toți suntem păcătoși înaintea Sa și nu putem fi mai mult decât simpli muritori. Acest autor, privit de mulți ca fiind unul dintre cei mai de seamă, ori are o imaginație prea bogată, ori diavolul vorbește

prin sine, intenționând să strice imaginea divină și să provoace confuzie printre creștini“. Acești oameni fac parte din a doua categorie de nevăzători, care nu Mă cunosc și Îmi invocă Numele doar cu buzele, trăind în idolatrie, percepându-L pe Dumnezeu ca pe o superstiție. Dumnezeul lor nu este un spirit lăuntric care li se descoperă prin tot ceea ce îi înconjoară și nu este prezent peste tot și în toate lucrurile, așa cum sunt Eu.

Nici cei care alcătuiesc prima categorie, nici cei din a doua, nu vor ajunge curând la Mine, în Împărăția Mea, și nu vor gusta mântuirea sau mierea. Nu pentru că Dumnezeu nu este îndeajuns de bun încât să le deschidă ochii prin mesaje revelatoare și prin o mulțime de semne și de atenționări, ci pentru că, oricât de bine ar suna cuvintele de aici, nu pot renunța la dumnezeul lor umanizat, care nu există și care a fost proiectat și realizat de preoții și împărații din vechime pentru a îi ține sub control. Din această masă de oameni, Eu culeg semințele coapte, le depozitez în coșuri cerești și le desemnez pentru lucrări și mai minunate. Acum ești liber să Îmi răspunzi la întrebare.

Isus este un Spirit bun, care mă acceptă așa cum sunt și mă ghidează pe parcursul vieții, atâta timp cât trăiesc în ordinea dreptății și iubirii. El a fost un om real, care a trăit în trup pe Pământ și, asemenea mie, a fost inspirat de Iubirea care ești, pe care o numim Tată. Știu că mai am multe de făcut pe Pământ și îmi doresc să le săvârșesc cu brațele deschise. Frumusețea mă înconjoară din toate părțile, credința mă hrănește chiar și în momentele în care simt că pier.

În povestea vieții mele, Tu ai fost Minunatul și Invincibilul; eu doar Ți-am ascultat glasul. Am răspuns cu iubire răului și astfel am anihilat conflicte pe loc, parcă printr-o forță supranaturală sau printr-o vrajă, faptă pentru care am fost răsplătit însutit. Cel mai aprig dușman mi-a devenit cel mai fidel prieten.

În această perioadă, banii au curs fără să le țin socoteala. Cu ajutorul lor, am luat decizii potrivite privind viața mea de om și a cercului restrâns de suflete cu care conviețuiesc. Am cunoscut oameni atât de bogați încât nu știau ce să facă cu banii, așa cum ai prezis în cartea a cincea a seriei. Și totuși, ei nu m-au susținut îndeajuns de mult, din toată inima, ci mi-au dăruit cu fărâita, atât cât să le funcționeze viețile mondene și să nu își piardă privilegiile. În schimb, cei muncitori, care și-au câștigat averile prin trudă și prin diverse strategii cinstite, au umblat la sacul lor adânc și mi-au dăruit fără să se simtă obligați și fără ca eu să le cer. Astfel, prin credință și prin stăruință, mi-am cumpărat un loc al meu, în care

pot trăi liniștit, admirând și iubind lumea Ta și nu în ultimul rând pe Tine, Adevărata Iubire.

Nu vreau să vorbesc prea mult despre mine, dar am nevoie de o introducere și de o împrietenire cu cel care are conținutul în față și se delectează.

Prin urmare, în opinia mea, diminețile rămân pe primul loc în lista cu momente magnifice. Lumina lor difuză și culorile calde, crengile desfrunzite ale copacilor îmbătrâniți, păsările — pe toate le consider terapie pentru orice minte obosită. Călătoriile vin ca un desert. Și mai sunt condițiile bune de trai, laudele care provin din inimi curate și mă fac să lacrimiez.

În urmă cu un an, am vizitat Praga, capitala Cehiei, în timpul în care întregul Pământ a fost închis. Activitatea a fost redusă din pricina unui virus, urmat de o pandemie politică. Străzile goale, magazinele închise, frumusețea arhitecturală și atmosfera romantică m-au fermecat cu apusul lor strălucitor. Plimbările de seară, mâncarea delicioasă și cei câțiva turiști prietenoși mi-au amintit că mi s-a mai împlinit un vis.

Am căutat ceva bun în care să cred și am crezut. Mai târziu, am găsit curajul de a face ceea ce trebuia făcut și am făcut. Dar destul despre mine; eu am gustat din mierea Pământului. Totuși, am cunoscut și amărăciunea, care m-a chinuit mereu. De succes m-am bucurat rareori, printre picături.

Vorbește-mi despre dulceața care m-a trezit, la care necunosătorii de rând nu au acces. Sentimentele nu pot fi transmise prin cuvinte. Mai multă teorie nu cred că ne este de folos. Amintirile sunt frumoase și bune și, totuși, nu putem trăi prin intermediul lor. Dezvăluie-mi motivul pentru care m-ai chemat.

Te-am chemat pentru a trăi ceva real și pentru a îți aminti că nu ai obligația de a săvârși lucruri extraordinare sau de a deveni un om important în ochii lumii pentru a te bucura de viață. Te poți simți împlinit chiar acum, așa cum ești, acolo unde te afli. Pentru Mine ești mai important decât o mie de lumi.

Omule, fii recunoscător chiar și atunci când te afli în autobuz, pentru simplul fapt că ești în viață. Bucură-te de viața ta în orice situație, știind că, dacă un aspect nu te mulțumește, ai puterea fie de a schimba lumea, fie de a îți schimba percepția. Încă mai poți aplana conflictele, mai poți clarifica neînțelegerile și îți mai poți îmbunătăți relațiile. Transformă bunătatea într-o prioritate.

În colțul vostru de lume, pe care l-ați numit Pământ, care este de mărimea unui atom în raport cu dimensiunea finală a Universului, o lume smulsă dintr-un soare primordial, care a plutit prin

spațiu și s-a oprit în clusterul de stele numit Calea Lactee, fiind inima acestei forme gigantice, aveți șansa de a schimba într-o oră cât, în alte lumi, ați reuși să schimbați într-o mie de ani, depunând eforturi uriașe, părăsindu-vă forma și luându-vă alta.

Uau!

Gândiți-vă la afirmația Mea și credeți în ea. Credința vă ajută pe voi, nu pe Mine, și nu trebuie să v-o dovedeți unii altora în biserici sau în adunări, ci vouă înșivă, în intimitate. Știința, care crede că nu are suficiente dovezi ale existenței Mele ca Dumnezeu infinit, dar care are și mai puține dovezi ale inexistenței Mele, să se abțină de la orice verdict. Voi, suflete curate, a sosit timpul să vă înălțați acolo de unde ați venit.

Alberto, tot ceea ce ți-ai imaginat vreodată, astăzi ești capabil să împlinești, pentru că în jurul tău roiesc îngeri trimiși să te servească în Numele Meu. Aceasta este voia Mea, în prezent, pentru tine. Tuturor oamenilor le-am oferit acces la această putere.

Dacă dorești să te desprinzi de trup în timpul vieții, pentru a descoperi mistere ascunse și lumi mai reale decât cea a materiei apăsătoare, rostește cuvântul. Dacă ai hotărât să înalți țara ta rău famată, despre care puțini au auzit, în rândul celor mai demne și mai iubite, capabile să le influențeze și să le cârmuiască pe celelalte, ești liber să acționezi.

Nu îți voi dărui mai multe exemple, ci puterea și voința de a te dedica. Căci unde altundeva ar putea înflori Împărăția Spirituală, dacă nu acolo unde ai coborât? Desigur, tot ceea ce vei împlini trebuie să respecte ordinea divină și să izvorască dintr-o intenție pură.

Citind cuvintele Mele, sufletele voastre rănite ies la suprafață. Adormite, ele s-au așezat pe fundul mării, asemenea unor perle scăpate în apă, care s-au scufundat. Marea de activități în care înotați pe parcursul vieții este doar mentală, iar valurile materiei vă amețesc. În realitatea sufletelor, vindecările sunt rostite precum cuvintele, răul dispăre, iar puterea vă aparține.

Vedeți voi, un răsărit nu are nicio valoare în ochii unui suflet care încă nu s-a trezit. La fel se întâmplă cu luxul obținut. Ceea ce vă doriți vă încântă până în clipa în care îl obțineți, apoi bucuria dispăre, căci materia nu vă poate dărui lumina.

Ar putea fi o coincidență că omului care Mă găsește, în scurt timp, îi merge mai bine. Mlaștina care l-a sufocat în prima parte a vieții seacă, iar în loc rămâne un pământ solid, pe care îl poate folosi pentru a își dovedi puterea, care este experiența și înțelepciunea. Eu acționez subtil, astfel încât să nu vă condamnez și să nu

vă constrâng, iar toate lucrurile pe care le-ați săvârșit să pară că le-ați săvârșit prin propriile voastre puteri.

Omul care Mă caută și Mă găsește încă din această viață a minții nefinisate și a trupului greoi va gusta din mierea Pământului. Ceilalți o vor recunoaște după trecerea mai multor vieți, care pot dura chiar mii de ani pământești. În cele din urmă, toți veți fi trecuți prin apă și prin foc, din dragostea Mea, spre binele vostru spiritual.

În viața terestră, cu cât veți descoperi adevărata viață spirituală, cu atât materia își va pierde puterea. În lumea iubitoare a sufletelor, pe care o veți experimenta și în care chiar voi, copii ai Mei, sunteți stăpâni, puteți hotărî orice voiți, iar orice veți hotărî va prinde formă în realitatea materială. Lumea voastră reprezintă efectul, cea pe care o vom descrie prin intermediul noului material este cauza. Mă voi folosi de un exemplu pentru a explica modul în care funcționează lucrurile:

Ca om, nu poți convinge o fiară sălbatică prin vorbe sau prin gesturi să nu te devoreze, spunându-i că ești un om frumos, care merită să rămână în viață. Și totuși, o poți îmblânzi chiar și de la distanță, accesându-i realitatea sufletului captiv, iubind-o. Atunci, fiara se va așeza la picioarele tale și te va recunoaște ca stăpân. Așa procedez Eu cu tiranii Pământului și cu răul creat de om, pe care îl transform într-un om nou.

Noul om este împăcat cu sine, este contemplativ și aspirant. El iubește natura și ceea ce poate fi admirat de o inimă recunoscătoare și de o minte trezită. Nu ia parte la luptele celor care nu au depășit realitatea trufiei și a posesiei, ci depășește orice criză cu luciditate și este răbdător. Înaintează, indiferent cât a pierdut, și își duce viața până la capăt.

Noul om nu judecă, ci sfătuiește, și nu se slăvește pe sine în fața lumii, ci se înalță în spirit și o înalță și pe ea. El săvârșește binele din proprie inițiativă, fără a pretinde bunuri materiale în schimbul sfătuirii, știind că Spiritul dirijează materia, nu invers; de aceea, își ascultă vocea interioară și o urmează. Succesul timpuriu și promisiunile nu împlinesc suflete, doar amăgesc minți de copil șiucid ființe.

Noul om se trezește bucuros și celebrează fiecare dimineață, fiind recunoscător pentru șansa pe care a primit-o și descoperind Pământul minunat. Acceptă viața trecătoare cu bune și rele și nu își judecă forma, capacitatea sau situația, știind că toate i-au fost dăruite în măsura nevoii sale de dezvoltare, cu scopul desăvârșirii finale.

În nenumăratele lumi care există în infinitate, un suflet poate crește doar în prezența dragostei Mele, ocrotit de ea. Altul poate crește separat de dragoste, luând viața în piept, suportând toate suferințele, căzând în sabie sau urcând pe cruce pentru propriile fărâdelegi sau pentru păcatele umanității.

Noul om nu pune preț pe identitatea provizorie, asemenea celui sărac și fără cunoaștere, care este religios sau spiritual monden. El se dezbracă de hainele ridicole și pășește cu umilință în rând cu mulțimea. Detestă autoritatea; de aceea, nu manipulează și nu constrânge, ci oferă mângâiere puținilor care au nevoie de ea și o cer. Frumusețea este un dar ascuns care, asemenea luminii, este invizibil.

Noul om nu se lasă format de lume. Își păstrează ulciorul sufletului gol pentru ziua în care va fi pregătit să întâmpine Adevăratul Învățător. Societatea îi ucide creativitatea, îi ia sănătatea și, treptat, moare toată bucuria; dorința de a învăța, de asemenea. Un suflet conștient caută să se apropie de Mine, se lasă purtat de imaginație și varsă lacrimi de fericire.

Însă omul sărac și fără cunoaștere, al cărui timp a trecut, se împodobește la exterior pentru a își ascunde golul interior. Noul om este propriul său stăpân, simte nevăzutul și recunoaște dintr-o privire aceste apariții de oameni a căror dorință este să asimileze cât mai multă materie, mai întâi în jurul lor, apoi pe trup, iar, în cele din urmă, în suflet.

Relațiile, funcțiile sau bunăstarea, toate se hotărăsc din stratul nevăzut al lumii și se obțin în Numele Meu. Cel care are acces la lumea misterelor se îndestulează cu mierea Pământului și le oferă și altora să guste din ea. Diferența o face voința și credința celui fericit, spre deosebire de cei a căror credință este prea mică sau inexistentă.

Omul sărac și fără cunoaștere, al cărui timp a trecut, îi corectează pe ceilalți și îi condamnă cu Scriptura în mână sau cu legea umană. Noul om, în schimb, se îndreaptă pe sine de fiecare dată când situația o cere și îi iubește pe ceilalți. Cu adevărat, este mai ușor să îi învinuiești pe alții pentru răul resimțit de tine decât să te analizezi și să îți recunoști greșeala.

În general, oamenii buni își dăruiesc cu ușurință încrederea celor nedemni, iar aceasta este greșeala lor. Ei vor fi dezamăgiți la prima ocazie, iar frustrarea îi va transforma, la rândul lor, în oameni nedemni. Prin urmare, nu este de ajuns să fii un om bun; Eu nu aștept acest lucru de la tine, ci ai nevoie să devii conștient. Conștiența și conștientizarea te vor călăuzi în noua ta călătorie.

Iubirea este ceea ce rămâne după plecarea ta, restul își lasă forma și concepția provizorie de sine. Aceasta este judecata divină și este dreaptă. Divinul stă deasupra instinctualului și raționalului, iar deasupra tuturor elementelor se află Iubirea.

Înțelegi tu, dragule, cuvinte Mele?

O, nu doar că le înțeleg, le simt și le ador! Ele sunt cuvinte vii și adevărate, care rămân, asemenea iubirii despre care vorbești. Tuturor ne face plăcere ca cel rău să își primească lecția, dar oare câți dintre noi ne dorim îndreptarea sa și nu distrugerea?

Intenția face diferența.

Astfel are loc selecția despre care s-a profețit.

În viața trăită pe Pământ, lucrurile nu se petrec întâmplător, nici cele bune, nici cele mai puțin bune; ci tu le crezi, conștient sau mai puțin conștient de acest aspect. Privind în urmă, vei înțelege că tu ți-ai închis porțile, iar luptele vor înceta. Pentru prima dată vei îmbrățișa viața și pe tine, așa cum este fresc.

Omule, lasă preocupările tale neînsemnate și concentrează-te. Nu uita să săvârșești o faptă măreață în această viață, demnă de toată cinstea, fie că ajuți un om înfrânt să se ridice, fie că lași o învățătură sănătoasă copilului tău. Este pentru gloria sufletului tău.

Cel mai util material spiritual stă la dispoziția tuturor căutătorilor de adevăr, fără plată, cu scopul finisării sufletelor. Toate acestea au devenit posibile prin Iubirea care sunt și prin mâinile tale. Nimic nu a fost mișcat vreodată în lume fără ca Eu să fi mișcat și nu există altă cheie în afară de Mine. Eu sunt Portarul Împărăției de Sus și Împăratul. Dacă altcineva, în afară de Mine, te-ar face bogat și fericit, prin absurd, și astfel ar contracara voia Mea, care urmărește desăvârșirea ta, în trei zile ai sărăci la loc și ai deveni de treizeci de ori mai nefericit. De aceea îți spun: nu căuta în exterior ceea ce ai pierdut în interiorul tău, și anume legătura cu spiritul care, în realitatea cea mai profundă, ești. Descoperă ordinea Iubirii Mele și urmează-o, iar toate cele de trebuință ți se vor da pe deasupra.

Mă îndemni să scriu atât de frumos încât încep să cred că nu sunt eu cel care scrie cea mai frumoasă conversație dintre om și Dumnezeu. Sunt recunoscător dimineților care mă inspiră să aspir spre Cer și mai sus, în ciuda greutateilor lumești și a supărărilor tot mai dese, care mă îmbolnăvesc. O plimbare pe malul răsăritului, cu cafeaua în mână, de unul singur, contemplând, nu se uită niciodată. Asemenea serilor în care las lumea în pace și adorm cu cartea în brațe, visând.

Îmi amintesc de zilele lungi și plictisitoare petrecute la țară. A fost o perioadă în care nu aveam nevoie de prea multe lucruri. Scândurile gardului, uscate de soare, îmbibate de ploaie și aproape putrezite, de o nuanță gri-verzui, trosneau sub picioarele mele la fiecare cățărare. În vârful lor, bunicii obișnuiau să agațe borcane și cutii de conservă ruginite. Pe gard mă suiam pentru a ajunge la crengile unui măr cu fructe mici și acre. Cotetul găinilor și casa care ne găzduia pe timpul verii erau asemănătoare. Și eram trist, căci adesea, plictisit de hoinărit, observam realitatea pământie a oamenilor.

Stăteam atârnat de o sfoară pe care un unchi mai prietenos o legase de nucul de pe dealul din spatele casei, iar la capătul opus înnodase un lemn. Pe el îmi sprijineam picioarele, dându-mă huța și privind soarele la asfințit, în sunetul clopotelor asurzitoare.

Atunci când zilele erau ploioase, era cel mai urât, deși adoram fenomenele naturale. Totuși, întreaga curte se umplea de mocirlă și devenea impracticabilă, iar noi nu puteam părăsi prispa. Interiorul casei mă dezgusta, fiind plin de zdrențe mucegăite, de aer închis și de purici.

Ne strângeam în jurul focului, un grup de copii, și gustam vin fiert cu felii de gutui din câni de fier. Băgam un ou în jar, pe care îl mâncam cu coada lingurii, sau un porumb proaspăt, lăptos, pe care îl coceam în sobă. Bunica termina mămăliga și turna lapte în tuciul încins, de pe care curățam coaja.

Mă strecuram printre rude și vecini pentru a ajunge la dulăpiorul ros de viermi și înnegrit de fum, de unde luam sare. Bunicul păstra acolo un săculeț de sare grunjoasă, de culoare gri, asemănătoare bolovanului pe care îl lingea vaca, din care luam câteva grăunțe și le turnam în tuciul fumuriu din care mâncam cu toții. În momentele în care mi se făcea poftă de ceva dulce sau pur și simplu îmi aminteam de borcanul cu zahăr pe care bunicul îl păstra în pod, urcam cu lingurița și mă serveam fără să fiu văzut. În sat nu existau magazine și cu atât mai puțin dulciuri, iar zahărul era rar și prețios. Pentru această faptă am fost certat și pedepsit, căci în trei luni golisem borcanul pe jumătate.

Țăranii se certau des și îmi transmiteau o stare urâtă. Mulți își loveau nevestele sau se băteau între ei, frate cu frate, tată cu fiu. Aș fi vrut să mă evapor, dar nu aveam unde să plec. Singurul care mă încuraja tăcut era cerul minunat despre care nu știam nimic. Prin imaginație, el îmi șoptea că ascunde o mulțime de experiențe pregătite pentru mine și mă înveseleam repede.

Adoram sărbătorile de iarnă, pe care le petreceam acasă, în

București. Serile încețoșate, luminile gălbui ale stâlpilor și ferestrelor, neaua care se așternea și urmele de sanie care mă fermecau, toate mă transmutau într-o lume de vis. Oamenii își împodobeau casele, dinăuntru cărora se auzeau urări prietenoase. Mesele erau bogate, la fel și pungile cu dulciuri pe care le primeam, din care savuram cu măsură pentru a nu se consuma.

Am convingerea că așa au trăit cei mai mulți, chiar dacă nu au analizat situația atât de profund și nici nu au descris-o într-un mod poetic. Astăzi nu ne lipsește nimic, poate doar bucuria, empatia și curiozitatea de a purta o discuție cu semenii noștri, pentru a le afla povestea. Provocarea timpurilor actuale este să ne simțim liberi chiar dacă suntem responsabili, trudim și plătim. Vorbesc despre acea libertate spirituală de a aspira spre stele și mai sus.

În prezent, oamenii cinstiți și buni trăiesc singuri. Curvele sunt invidiate și tratate ca niște doamne, asemenea interlopilor care își spun afaceriști. Săracii sunt prinși în conflicte, crezând mereu că vor rezolva ceva, dar nu rezolvă și pierd anii. Eu am avut zile în care m-am hrănit doar seara cu o cafea îndulcită, în timp ce mă plimbam cât era ziua de lungă prin orașelul Corfu sau pe plajă, cu căștile în urechi și cu picioarele în apă, scriind cel mai important mesaj: „Ultima Evanghelie“ dăruită de Dumnezeu omenirii. Dar scrierile copiilor Tăi vor continua, pentru ca și ceilalți să guste din mierea Pământului, accesându-și puterea sufletului.

În viitor, oamenii vor deveni mai puri și mai înțelepți. Înțelegerea se va dezvolta pe măsura trezirii. Cunoașterea pe care am acumulat-o eu în douăzeci și cinci de ani prin intermediul experienței și pe care am expus-o în alți zece ani, ei o vor deține pur și simplu, fără să studieze. Iar meritul lor va fi mai mare, precum iubirea și faptele lor. Și vor fi desăvârșiți și plăcuți Ție, asemenea Celui Mai Iubit.

În viața aceasta scurtă de om, toate ideile care provin dintr-o inimă curată trebuie duse la bun sfârșit. Indiferent prin câte stări vei trece până la împlinire, ai nevoie să rămâi neclintit, asemenea unui copac încercat de sute de furtuni. Altfel, nu vei putea realiza prea multe.

Omule, o prietenie sinceră, pe care nu ai perceput-o niciodată ca pe un dar unic și onorabil, este o comoară neprețuită trimisă de Dumnezeu. Multe dintre responsabilitățile care îți înăbușă libertatea sunt compromisuri provizorii, în timp ce ființa lăuntrică este indestructibilă și așa va rămâne.

Cel care își manifestă creativitatea prin artă este un om viu, al cărui glas răsună în sufletele oamenilor chiar și după moarte și le

alină. Succesul se naște în urma recunoștinței și nu invers, căci el este efectul gratitudinii, nu cel al trudei. Să îți explic:

Era pe înserat, prima zi a anului 2017. Un amurg geros, cu cer senin și zăpadă proaspătă. Ieșisem la o plimbare în jurul lacului din Parcul Herăstrău al capitalei, numit mai nou Regele Mihai I.

Trecuse o perioadă lungă, în care fusesem concentrat pe scris, testasem strategii de promovare a cărților, cheltuisem fără rezultat și mă posomorăsem. Eram apăsător, ce-i drept, dar începutul anului îmi insufla o dorință nouă și un strop de speranță. Visam, datorită curajului pe care îl mai aveam.

Ajuns lângă lac, am traversat barajul, privind înmărmurit cum se colora cerul. Zăpada care îmi scârțâia sub tălpi îmi îngreuna mersul. Lacul era înghețat, iar doi paznici ai locului coborâseră pentru a testa gheața. Am zărit un ponton accesibil și am pășit pe lac, în mijlocul îndepărtat, după insuliță. De acolo am privit cerul și m-am eliberat de orice presiune în momentul în care am devenit recunoscător, conștientizând că nu am făcut nimic, ci a făcut Tatăl prin mine, eu doar l-am permis. M-am simțit împlinit, copleșit de gândul că, dacă aș fi părăsit lumea în clipa aceea, aș fi plecat fericit. M-a întâmpinat gândul că am contribuit și eu la marea lucrare numită om.

Am scris cu urmele picioarelor pe zăpadă un „mulțumesc“ cu litere atât de mari încât cuvântul să poată fi observat din cer, iar în tot acest timp am plâns de fericire. Atunci când am ajuns acasă și am verificat corespondența, am constatat că ceea ce mă străduisem în ultimele luni, fără rezultat, s-a produs în cele patruzeci de minute petrecute pe lac. În acel interval, pagina mea web a fost accesată de circa treizeci de mii de utilizatori, s-au comandat zeci de cărți și am primit sute de comentarii la postări și e-mailuri de susținere.

Acesta a fost poate unul dintre cele mai înălțătoare momente, pe care l-aș povesti tuturor, pentru ca fiecare să înțeleagă că fericirea îi aparține. Aceasta nu se naște dintr-o dragoste matrimonială și nu depinde de o persoană care l-ar putea priva de ea printr-un moft sau o despărțire neprevăzută.

Tinerii sunt atrași de imaginea anumitor oameni și de lucrurile care dispun de ambalaje frumoase și așa va fi și în viitor. Vor consuma nimicul auriu mai degrabă decât adevărul, care cere un gram de efort din partea observatorului. Cu toate acestea, copiii cerului vor birui lumea, maturizându-se și devenind copii ai Mei prin puterile lor. Și vor fi strălucitori și mai liberi decât îngerii.

Mai liberi decât îngerii?

Mai liberi decât îngerii. Cu toate că și tu ești un înger care a ales să devină copil al Meu, prin puterile sale, pentru a se uni cu Dumnezeu în intenție și în atotputernicie.

Un înger nu este în totalitate independent, deși într-un fel ar putea părea astfel. Fiecare înger despre care ați auzit și pe care l-ați numit este un aspect al înfățișării Mele și nu o personalitate independentă, capabilă să decidă pentru ea și să existe separat. Așa cum mâna ta nu se poate mișca fără ca tu să hotărăști dinainte, nici îngerul nu poate acționa fără voința lui Dumnezeu.

Un singur înger, atenție, este atotputernic. El poate nimici și reconstrui într-o clipă întreaga materie care există, dar nu poate acționa în lipsa Mea, care sunt Iubirea, iar Iubirea este viața.

Un înger nu poate fi trimis de Mine într-o lume, cu scopul de a săvârși o anumită lucrare, și să își spună în sine: „Cum ar fi să nu mă duc?”. În schimb, omul care a devenit copil al Meu, prin propriile puteri, folosindu-se de uneltele pe care i le-am pus la dispoziție, există prin sine însuși și nu dă socoteală nimănui. Cunoaște ordinea divină și o împlinește de bunăvoie. În realitatea angelică nu există supunere prin constrângere sau respect impus dinainte.

Dumnezeu Se copiază pe Sine? Dacă da, doresc să îți aduc la cunoștință că așa procedează și răul încă de la Începuturi.

Eu nu creez copii ale Mele, ci ființe libere, de încredere. Răul se multiplică cu scopul de a cuceri, însă după victorie își distruge aliații, pentru ca totul să îi revină și să îl stăpânească. Eu nu vă stăpânesc, ci vă iubesc și nu pot să Îmi spun în Sinea Mea: „Cum ar fi să nu vă iubesc?”.

Așadar, dacă aș fi găsit înțeleaptă crearea unor ființe care să respecte ordinea divină și să Mă slăvească din lipsă de opțiuni, niciuna nu s-ar mai fi abătut, dar nici nu Mi-ar fi plăcut.

Orice ar cere un om trezit în Numele Tău va fi împlinit?

În realitatea sufletelor, împlinirile se produc instantaneu, dar numai cele care țin de desăvârșirea lor și astfel le eliberează de materie. Dar omul care cere se roagă cu buzele și cere pentru a își prelungi viața terestră, nu pentru a se elibera de ea. Din lipsă de cunoaștere, preferă să fie sănătos fizic și să nu poarte grija zilei de mâine, trăind în închisoare, în loc să aspire spre eliberare.

Ce ar trebui să ceară un om trezit?

Orice tip de vindecare sufletească, pentru sine sau pentru cei cu care se află într-o legătură strânsă.

Eu știu că sufletele nu se îmbolnăvesc, ele doar adorm. Trupul și mintea sunt supuse degradării.

Un suflet inactiv, care doarme, este bolnav. Sau consideri că un om nedemn are sufletul sănătos?

Sufletele voastre sunt atrofiate. Chiar dacă îmi aud chemarea, nu se pot ridica. Odată paralizate, ele vor bloca și viața mângâietoare a simțurilor. De aceea, multora nu vi se întâmplă nimic bun într-o viață întreagă, oricât de mult ați cunoaște și ați trudi. Ușile vi se închid în nas, vă dispăre entuziasmul, apare tristețea și ajungeți să vă stăpânească materia.

Cereți-I Tatălui să vă resusciteze în Numele Meu. Toate avantajele izvorăsc de acolo. Vorbiți cu Mine folosind cuvinte simple și fiți sinceri. Reamintiți-vă că Eu văd în inimile voastre chiar și ceea ce voi ați uitat că se află acolo. Nu așteptați o zi specială, o perioadă de post, o atitudine pozitivă, pentru a vorbi cu Dumnezeu, ci lăsați cartea jos și adresați-vă Mie chiar acum, pentru a gusta mierea Pământului.

Inspiră-mă să fac ceva bun și plăcut Ție atâta timp cât trăiesc. Păstrează-mi sufletul curat și mintea lucidă, pentru a nu deveni o povară. Doresc să îmi câștig pâinea prin muncă și să inspir lumea spre descoperirea unei vieți libere, în care ființele sunt prețuite și beneficiază de drepturi depline prin simpla naștere.

Așa este bine. Odată ce inima ta vorbește astfel, dorește să te facă conștient că ai primit deja toate darurile pe care le enumerezi. În clipele în care ai nevoie de ajutor, dar Dumnezeu pare că nu răspunde și nu te ajută, realizează că te-a ajutat deja. Tu nu conștientizezi intervenția Sa din cauza separării de atotputernicie, trăind absorbit în iluzie.

Consideri că nu îți sunt de folos informațiile descoperite aici și gândești, descurajat, că oricât ai citi nu se va întâmpla nimic? Aceste adevăruri ascunse au menirea de a te scoate din iluzie, nu de a te înrădăcina în iadul creat de om, împlinindu-ți obiectivele egotice.

Fiecare suflet care a pășit pe Pământ, experimentând viața în trup și care a trecut dincolo, a dobândit pe parcurs câteva noțiuni elementare despre sine și despre lume, care îi vor folosi în continuare. Viața nu se termină odată cu desuflerea trupului, ci abia începe. Perioada petrecută în trupul de carne, care mai este numit și coaja sufletului, poate fi comparată cu cea a unui pui de găină care trăiește într-un ou. Sufletele perfecte se eliberează de coaja grosieră a materiei contaminate și devin spirite. Ele lasă în urmă foamea, oboseala, greutățile și bolile și pășesc în sfințenie. Cele care nu reușesc să asimileze învățătura expusă în această carte sau în altele asemănătoare se întorc pe Pământ sau în lumi simi-

lare.

Lumile la care fac referire în repetate rânduri sunt școli sufletești, asemănătoare cu instituțiile de corecție pământești sau cu închisorile. Prin comparație, viața trăită pe Pământ, deși dificilă, este o școală liberă, unde vă dezvoltați atât cât preferați. Faptul că privești cu dezgust materia este firesc. În același timp, nostalgia te clădește și te distruge. Toate amintirile materiale vor fi lăsate în urmă.

Ce reprezintă amintirile materiale și care sunt ele?

Amintirile materiale sunt cele stocate în memoria ta mentală, care conțin detalii lumești și nu au fost asimilate de suflet.

Adică majoritatea trăirilor, luând în considerare preocupările pe care le avem. Numele care ni s-a dat, limba pe care o vorbim, patria și religia, priceperea, pe toate le lăsăm în urmă. Clipele de conștientizare care ne întâmpină în timpul vieții sunt păsări rare, motiv pentru care sufletele nu asimilează mare lucru.

Sufletele asimilează mai mult decât crezi, dar nu o fac în felul în care îți imaginezi tu. De exemplu, un refuz sau o supărare mare îmbogățește sufletul, în timp ce mintea care ți s-a dat își blesteamă soarta. Chiar și bolile trupului sunt binecuvântări pentru sufletele care își fac bagajele.

Într-adevăr!

Mulți cititori se regăsesc în povestirile tale și devin sensibili. Acest lucru este bun. Bine de știut este însă că traiul cu părere de rău față de lumea care nu mai este nu îți permite să te adaptezi prezentului. Sufletele active își lasă persoana iubită, copilul, trecutul și întreaga pregătire profesională care a durat jumătate de viață, dacă se simt îngreunate. În fond, cu toții vă veți lăsa viețile de bună voie sau ele vi se vor lua. Ascensiunea nu este o judecată divină, ci este un proces natural hotărât de Mine din iubire pentru voi. Dar voi Mă acuzați în loc să Mă iubiți.

Niciun suflet din întreaga creație nu ar dori să rămână blocat într-un trup neputincios, de carne, când în afară se poate îmbrăca cu sute de trupuri și poate săvârși o mulțime de lucruri.

Cu adevărat, dăm dovadă de prostie agățându-ne de o formă limitată pe care o disprețuim și dorim să o modificăm.

Îți mulțumesc pentru această claritate, pe care o resimt ca pe un impuls. Conștientizarea mă ajută să trăiesc frumos și aici, pe Pământ, știind că viața în trup este doar o etapă. Ceea ce trebuie să fac este să ador prezentul, căci toate lucrurile se îndreaptă spre bine și nu spre rău.

Tu ne dăruiești cele necesare încât să ne iubim viețile terestre,

dar nu atât de mult încât să renunțăm la veșnicie în favoarea unor existențe pământești. Aștept cu nerăbdare să mă întorc în lumină și să privesc cu claritate de sus și din fiecare om trezit care m-a iubit atâta timp cât am trăit. Spre uimirea mea, însă, ador și viața terestră. Cititorii ar putea pretinde că afirmațiile mele sunt contradictorii, pentru că nu poți adora un lucru sau o situație de care ești nerăbdător să te desparți.

Omule, nu vei ajuta un nefericit al străzii oferindu-i în dar o carte care promite să îi dezvăluie calea spre Hristos. Acela o va arunca, pe bună dreptate, căci fapta ta ipocrită l-a judecat pentru situația sa pe care nu o mai poate remedia. Tu te-ai născut în condiții mai bune fără meritul tău și toate realizările ți s-au dat de sus. Înțelepciunea te inspiră să îl iei sub aripa ta până în ziua în care îi va dispărea teama. Atunci, va fi curios să aflu motivul din spatele ajutorului și va citi cartea dintr-o dorință liberă. În cele din urmă, va înțelege că L-a cunoscut deja pe Hristos.

Spuneai că te uimesc, dar nici tu nu te lași mai prejos.

Atunci Te invit să trecem la subiecte mai serioase.

Să trecem. În continuare, vom recapitula ce este, cum arată și care este misiunea sufletului.

Îmi doresc, dacă este în acord cu ordinea divină și spre binele nostru, să folosim detalii clare, așa cum nu au mai fost scrise, să vorbim mai puțin abstract și să renunțăm la menajamente.

Dacă aceasta este dorința ta, deschide-ți ochiul sufletului și scrie ceea ce îți voi arăta. Dar nu Mă întrerupe, pentru a reuși să recepționezi pe deplin viziunea.

Sufletul, ceea ce voi credeți că dețineți, este ceea ce sunteți. Sufletul care ești arată exact ca trupul care ți s-a dat, în ceea ce privește înfățișarea. Și totuși, ne putem imagina că este mai tânăr și mai frumos. Sufletul umple întregul trup și nu se găsește doar în inimă sau pe lângă rinichi, așa cum conștiința nu locuiește doar în organul cerebral. Cei care s-au detașat de trupuri și au devenit conștienți de sufletul proaspăt trezit și-au privit trupul, iar din trup s-au privit pe ei, asemenea a doi gemeni care se privesc.

Trupul de carne, care este o mașinărie inteligentă, și-a putut vedea sufletul pe care îl găzduiește cu ajutorul cordonului antren care l-a ținut în viață pe parcursul detașării. Detașările de trup se produc și noaptea, în somn, în mod inconștient. În clipa în care un suflet își lasă trupul definitiv, acest fir se rupe, iar carnea se descompune, pentru că nu îi mai este de folos.

Dacă un om își pierde un picior sau se naște fără el, își pierde și o parte din suflet sau are un suflet incomplet?

Toate sufletele întrupate sunt complete.

M-am convins de acest adevăr în urmă cu trei ani, dar nu am îndrăznit să povestesc întâmplarea. Într-o zi, mi-am cumpărat un hamster căruia i-am construit un mic paradis, în care să crească în voie bună și să mă încânte. Se născuse fără una dintre etichetele din spate, dar, în ciuda acestui dezavantaj, sărea de la înălțime și alerga cât era ziua de lungă. Uneori se prăbușea, dar nu înțelegea de ce cădea și ce nu funcționa bine. După fiecare lovitură, stătea nemișcat câteva secunde, ca într-o transă, apoi revenea, fără a își da seama că trupului său îi lipsește o parte.

La început, am crezut că gradul scăzut al inteligenței îl face să uite accidentările anterioare și nu îi permite să învețe din greșeli, însă l-am observat cum se scărpină cu piciorușul care nu exista, convins că face o treabă bună. Comportamentul său nu provenea dintr-un ritm format în timp, puiul neavând nici trei săptămâni, ci din certitudinea că este perfect și complet.

Mai departe, având în vedere că am elucidat și acest mister, vom descrie materia sufletească, care împiedică această hologramă numită suflet să se risipească în eter în momentul în care este extrasă din trup.

Și sufletul este alcătuit din materia cunoscută. Totuși, fiind un sistem de viață superior, selectează și elimină partea grosieră din sine, cea judecată, moartă.

Dacă și sufletul este compus din materia cunoscută, de ce nu poate fi văzut? Materia este vizibilă și palpabilă.

Nici oxigenul nu poate fi văzut, nici electricitatea, iar exemple țî-aș putea oferi la nesfârșit. Corpurile invizibile ori sunt alcătuite din particule prea mici pentru a fi observate, ori sunt energii pure, fiind, prin definiție, elemente spirituale sau spiritualizate.

Procesul se desfășoară pe durata a aproximativ trei zile, timp în care esența vitală a trupului descompus este filtrată de suflet, în interiorul căruia pătrunde treptat, căpătând contur și conștiință. Analizează o floare și vei fi impresionat conștientizând că s-a format din materia grosieră a solului. Această materie, însă, a fost filtrată în repetate rânduri, iar astfel, din solul negricios a apărut o formă colorată, care emană un parfum îmbietor.

La fel se formează și trupul, din sol, iar pe parcursul vieții, din trup, apare forma sufletului. Aceasta este misiunea și dorința sa, aceea de a se crea.

Cum este posibil ca sufletul să se formeze pe parcursul vieții terestre, atunci când știm că vine deja format și se întrupează prin alegere conștientă?

Astfel, există suflete umane care se formează aici, pe Pământ, din elementele sale vitale și din alte părți de suflet care provin de la animalele care au trăit pe el. De asemenea, există suflete care au fost deja formate din elementele vitale ale acestui Pământ sau ale unuia similar și care se întrupează pe Terra din dorința de a se purifica sau de a îndruma spre eliberare sufletele care trăiesc de prea mult timp în formă.

Niciun suflet ceresc nu se naște în lume pentru a învăța ceva de la ea, ci toate învață prin intermediul lumii, de la Mine.

Sufletul tău provine dintr-o lume îndepărtată, situată pe una dintre stelele centrale ale constelației Orion. Aceasta a fost casa ta timp de zece mii de ani, de când te știi. Tu ești dintotdeauna alături de Mine, ca gând, însă prima ta fixare a avut loc, aproximativ, în acea perioadă. Atunci ai devenit un spirit liber care Mă urmează din voință proprie, asemenea unui copil care își ascultă părintele. La nașterea ta pe Pământ, ai uitat cine ești, căci aceasta este legea lumilor primitive, care trebuie respectată. În alte lumi, însă, ea nu se aplică sau a fost deja îndepărtată. După ce îți vei părăsi trupul provizoriu, amnezia va dispărea. În patria ta, nu este nevoie să îți lași memoria la întoarcere sau să pătrunzi printr-o altă naștere.

Lumi asemănătoare cu cea pe care o explorezi acum există puține, la număr, în comparație cu celelalte, care nu pot fi numărate. Pământurile nealtoite sunt bucăți rupte din sorii primordiali și formate pe căi naturale, ceea ce le face cu atât mai prețioase. Civilizațiile avansate le consideră daruri ale Creatorului. Astfel, cele mai curajoase suflete se înghesuie să le exploreze pentru a își descoperi calitățile ascunse.

Pământul, înaintea apariției omului așa cum îl cunoașteți, a găzduit o rasă mai primitivă de oameni, care era pe jumătate animal. Înaintea omului-animal, au existat niște animale masive, iar înaintea lor, niște târătoare urâte și câțiva pești, care semănau mai mult cu șerpii.

Atât de clar și de detaliat nu ai vorbit niciodată!

Te-am atenționat să nu Mă întrerupi, pentru a reuși să recepționezi pe deplin viziunea.

Nu m-am putut abține, sunt om.

Vom mai vorbi despre autocontrol și despre cumpătare.

Continuă.

Din toate aceste animale care, la prima vedere, au trăit mult și degeaba, așa cum ai gândit acum, ca bucăți de carne lipsite de conștiință, s-au format părți de suflet, neconturate și amețite, care

pluteau în eter; lipsite de cunoaștere. Atunci, ceva le-a determinat să se atragă reciproc și să formeze mici sfere sufletești, care au început să se rotească și să emane o nouă dorință.

Începătorul le-a simțit dorința, iar ca răspuns a creat primul trup uman care să le găzduiască. Apoi a fost nevoie de încă unul, și tot așa. Crearea trupului și nu nașterea sa, în forma pe care o cunoașteți în prezent, a avut loc în mai multe părți ale lumii și nu într-un singur loc numit Eden.

Compară trupul unui om masiv și greu, asemenea celui al unui taur, a cărui piele degajă un miros neplăcut și pe care se așază muștele, care rage mai mult decât rostește cuvinte, cu unul firav, asemenea celui al unei fecioare, și vei înțelege fenomenul natural prin care materia este filtrată, creând forme din ce în ce mai perfecte și conștiințe mai treze. Dacă vei derula timpul în imaginația ta, vei reuși să vezi cum vor arăta oamenii în viitor.

Sufletele formate din materia care a fost în repetate rânduri filtrată și care, așadar, sunt superioare, pot trăi și pe stele sau pe sorii primordiali, nu doar pe pământuri. În cele mai multe cazuri, ele se adună pe sorii primordiali. De acolo, dăruiesc dragoste și lumină lumilor încă dependente. Numai faptul că ești fascinat de Cosmos și obișnuiești să admiri cerul îți răspunde la întrebarea cine ești și de unde vii.

Sufletele superioare apar rareori pe pământuri, luând înfățișări umane pentru a săvârși lucrări divine. Atunci când apar, nu mai sunt nevoite să se nască, fiind deja capabile să sfideze legile naturale care guvernează lumile. Cele mai multe astfel de lucrări sunt chei de inspirație care ajung la oamenii potriviți în momente potrivite.

Fascinant! Dacă aș fi tăcut...

Nu te judeca prea aspru pentru greșelile tale; recunoaște-le și caută să fii mai atent în viitor. Viața trăită pe Pământ nu are ca fundament înțelepciunea, ci iubirea naivă pe care v-ați angajat să o experimentați. Voi vă nașteți cu memoriile șterse și nu aveți cunoaștere de sine și a mediului care vă găzduiește. Atunci, cum v-ați putea condamna pentru că nu ați reușit să săvârșiți cutare și cutare lucru, așa cum vă judecă lumea? Acest stadiu al dezvoltării, la baza căruia stau iubirea și sacrificiul, este cel care vă aduce la Mine.

Voi v-ați născut în mijlocul lupilor, prin decizie proprie, lipsiți de orice apărare, având iubirea la vedere, pe care v-o devorează pe viu animalele. Ați venit la moarte din iubire pentru oameni și din dragoste pentru Mine.

Așa arată, în realitate, situația actuală a sufletelor care vin pe Pământ și așa percepe Dumnezeu societatea umană. În ciuda acestui lucru, suferința pe care o resimt este un preț prea mic în comparație cu ceea ce vor dobândi odată cu înălțarea.

Societatea umană vă caută defecte pentru a vă izola, pentru a vă sancționa și a vă distruge, nu pentru a vă corecta, căci nu vă iubește. Din punctul său de vedere, construit pe nenumărate legi mârșave, sancționarea voastră este dreaptă și îi aduce beneficii. Însă legiuitorii sunt orbi și surzi, iar răutatea celor care judecă este nejustificabilă.

Atunci când nu cunoști o anumită lege și o încalci, dar prin încălcarea sa nu provoci rău nimănui, iar societatea te izolează, te sancționează și te distruge, aceasta dovedește că nu te iubește. Ea te urăște din ziua în care te-ai născut și nu iubește pe nimeni, iar cel care nu iubește este o rușine.

Un om sau un grup de oameni care nu iubesc este o rușine?

Omul care nu iubește este rușinea Pământului și a întregului sistem universal. Asemenea sunt și lucrările sale și tot ceea ce a influențat pe parcursul vieții.

Dacă diavolul ar umbla liber printre voi, la fel ca în trecut, s-ar înfricoșa de răutatea omului și de inteligența sa avansată în săvârșirea răului. Omul ar captura diavolul, l-ar judeca și osândi, dar acesta nu mai este, la fel cum nici omul care nu iubește nu va mai fi. Doar oamenii puternici vor rămâne, cei care au dovedit că pot iubi. Aceștia se vor dedica semenilor din voință proprie și dintr-o iubire nemărginită pentru creația Mea, din convingerea că este dreaptă și bună și că va atinge desăvârșirea în toate stadiile ei. De aceea, Îmi oferă slavă veșnică, căci a Mea este slava, fericirea și toată lumina. Eu sunt toată iubirea.

Eu creez nenumărate capodopere, iar cântecul Universului Mi se adresează direct și Îmi încântă auzul. Operele naturii recită iubirea cu șoapte dulci și voce de femeie și Îmi trezesc îndurarea pentru voi. Eu sunt dragostea ale cărei gânduri se transformă în flori. Florile devin apoi fructe și poartă viața în pânțec. Iar viața se desprinde de Mine și devine independentă. Și astfel, alături de Mine, care sunt viața, vor exista două vieți, egale în frumusețe și în înțelepciune.

Nu poți exprima prin scris înțelepciunea și frumusețea Mea. Dacă ai percepe sentimentul în toată plenitudinea, acesta te-ar ucide din punct de vedere fizic. Sângele tău ar fierbe și s-ar umple de substanțe care ți-ar slăbi și opri inima fizică. Și ai fi îndreptățit să afirmi că ești primul om care a murit de fericire, iar medicii

care ți-ar studia trupul neînsuflețit ar confirma astfel fenomenul neobișnuit.

Există și o inimă sufletească?

Ceea ce este vizibil în lumea fizică există mai întâi în lumea spirituală; materia nu este decât coaja.

Îți mulțumesc pentru onoarea de a simți această iubire, chiar dacă în prezent am rămas doar cu cunoașterea. Mulți oameni mai capabili decât mine trec prin viață fără să aibă habar ce este ea.

Chiar și așa, simțind în parte, psalmii lui David par versuri de copil în comparație cu frumusețea și cu înțelepciunea Ta. Resimt acest mesaj ca pe o mângâiere părintească, pe care, spre tristețea mea, mulți orbi au batjocorit-o. Dar eu voi fi de un milion de ori fericit, vreme de un milion de ani, pentru că am crezut în ea și pentru că am transcris-o, în timp ce sufletele cerșetoare vor implora iertare și eliberare. Însă cei care mi-au urmat învățăturile și s-au dezvoltat în felul lor, prin voința lor, nu le vor permite să ajungă la mine. Iar sufletele nenorocite vor ști că eu sunt iubire și că doar privindu-mă se vor întări și se vor înfrumuseța. Vor căuta soluții pentru a intra în Împărăție și își vor dedica acestui scop chiar sute de vieți consecutive.

Așa este; ceea ce ai scris a fost stabilit. Aceste consemnări au fost, totuși, prevăzute din eternitate, tu doar le resimți efectul și le transcrii pe hârtie. Modul tău anormal de a funcționa face ca, pe măsură ce te apasă materia, să te înalți la Mine, în realitatea de sus. Fenomenul seamănă cu cel din trecut, când oamenii care au suferit cel mai mult au devenit cei mai curați și mai înțelepți. Ei stau astăzi pe scaunele lor și conduc lumile pe care le-au primit de la Mine.

Tu Îți răsplătești copiii dăruindu-le fiecăruia câte o lume?

O, iubitule, nici nu știi; lumi locuite există miliarde!

Adevărat, adevărat îți spun: Mierea Pământului nu constă în a nu duce lipsă de nimic și în a fi adorat și iubit de toți în viața ta actuală. Deși nici resursele materiale nu îți lipsesc și nici laudele nu te ocolesc. Mierea constă în atingerea acelei stări în care simți că, pe măsură ce este mai rău, cu atât este mai bine. Dulceața stă în împlinirea de sine și în conștientizarea faptului că faci ceea ce se cuvine să fie făcut și că, indiferent de durere, acolo de unde ai plecat și unde te vei întoarce este bine.

Primăvara înflorește mai întâi în suflet, apoi se așterne pe sol asemenea unei mantii. Cete de îngeri vor sta uimite înaintea ta, ascultându-ți trăirile, și se vor minuna de puterea iubirii. Se vor așeza la picioarele tale și te vor recunoaște drept conducător. Te

vor primi înapoi în lumea ta de proveniență, ca pe un dumnezeu, precum sunt Eu pentru toate creaturile.

În lumile desăvârșite, funcțiile se câștigă prin dedicare și prin moarte, nu printr-o autoritate impusă sau printr-un respect care nu li se cuvine, așa cum își obișnuiesc tiranii supușii. În lumea ta perfectă, a iubirii pentru viață și pentru adevăr, ființele te admiră, te respectă și și-ar da viața pentru tine de o mie de ori, așa cum ai proceda tu pentru fiecare de un milion de ori, din venerație pentru curajul tău de a pleca cu mâinile goale și cu iubirea în suflet pe un Pământ al proștilor și al corupților.

Cartea noastră spune povestea fiecărui suflet ceresc care se naște pe Pământ, dar care nu este de pe Pământ. Sufletele treze vor găsi întotdeauna modalități mesianice de a îmblânzi fiarele întunecate care trăiesc acolo, în trup de om, împreună cu nemulțumiții și cu toți nebunii, și le vor transforma. Acest proces este de durată, iar strategiile folosite sunt sublime și inobservabile.

După săvârșirea lucrării, sufletele se vor întoarce în lumină, iar Lumina le va învălui cu căldura Sa. Ele vor fi iubite și de cei care trăiesc pe alte stele și care doar le-au auzit numele.

În lumile îndepărtate, desăvârșite sau nealtoite, se vor auzi zvonuri despre eroii care pătrund în lumi prin naștere, pe care le domesticesc cu prețul vieții și al fericirii. Locuitorii de pretutindenii vor privi spre cer, pătrunși de duioșie, vrând să afle cât mai multe despre ei. Dacă le va fi îngăduit, vor căuta să îi cunoască, pentru a le povesti generațiilor viitoare isprăvile lor. Voi ați altoit lumile pe care le-am creat, de aceea vă mulțumesc.

Te iubesc, copile, tu, cel care Îmi citești chiar acum rândurile. Te iubesc pentru că Mă văd pe Mine în tine, după atâta vreme, timp în care ai schimbat nenumărate înfățișări și ai luat sute de forme. Un suflet umil asemenea ție, cititorule, ne-a adus împreună și nu ne va mai despărți nimic. Ia acest mesaj și împărtășește-l cu cine consideri că este demn de alinare și se poate trezi. La porci nu te duce, pentru a nu te murdări.

Sufletele cerești sunt forțate să rostească adevărul, indiferent de riscurile la care se expun și pe care și le asumă. Căci Spiritul Meu, care se manifestă în inimile lor, le obligă. Dar ele recunosc Spiritul Meu ca pe al lor propriu și astfel se eliberează de orice constrângere. Aceștia sunt sfinții Mei, clarvăzătorii care stăpânesc vecii.

Mesajul nostru nu reprezintă o nouă religie, o filosofie sau o conspirație, ci adevărul care a fost și va rămâne adevărat. Mai devreme sau mai târziu, cu toții veți fi supuși acestui proces, fie că

sunteți oameni simpli, săraci, bogați, preoți sau președinți. Ferice de cei care vor fi atrași de Tatăl din tine, pe care Îl prezinți atât de frumos.

Visele, în special cele lucide, prin care extragi informații care ulterior vor fi recunoscute în realitatea simțurilor, sunt semne că sufletul tău se pregătește să revină în țărâmul său natal. Frânturile de vise, cele amestecate sau confuze, indică faptul că spiritul tău nu s-a dezvoltat încă pe deplin. Așa cum un bebeluș își dezvoltă vederea și auzul treptat, și tu percepi umbre, mai degrabă decât imagini concrete. Asemenea bebelușului, spiritul reacționează la orice zgomot, dar nu le distinge.

După desprinderea de trupul actual, nu te va mai uimi înțelepciunea și puterea ta sau lucrările onorabile care îți vor deveni accesibile, despre care afli în prezent citind. Mirarea ta va veni din gândul că, în trup, nu ți-ai recunoscut identitatea spirituală și ai avut o concepție de sine limitată. În realitatea sufletelor, ești conducător de cete, iar în cea spirituală reprezinți lumina Mea de prim rang, de care nu M-am despărțit niciodată. Căci cei mai de seamă profeți au înțeles doar pe jumătate din cât înțelegi tu. Și totuși, luminile Mele nu se ceartă pe seama diferențelor, se iubesc una pe cealaltă pentru ceea ce au și pentru ceea ce le lipsește.

Cum?

Prin conștientizare.

Oferă-mi un exemplu.

„Iubesc la tine faptul că ești un om cinstit și bun, și eu mă las ghidat de aceleași principii. Analizându-te, mai găsesc la tine o calitate care îmi lipsește.“ Aceasta poate fi iubirea, organizarea, credința de neclintit.

Este o interacțiune sublimă și extrem de rară. Eu, atunci când îmi măsoz iubirea pe care o simt față de anumiți oameni, îmi dau seama că sunt cel mai mic om de pe planetă.

Cel mai mare suflet este cel mai iubitor, nu cel mai puternic, mai drept sau mai bogat în cunoaștere. Cunoașterea sa vine de la Mine și nu de la el, iar cel care are cunoaștere, dar nu are iubire, nu are nimic. Caută să crești în iubire, dorește-ți să fii iubitor și vei redeveni liber.

Cum se numește locul din care provin ca suflet, care îmi este casă și în care mă simt cel mai bine?

Alnilam, Casa Perlelor.

Cât de exacte sunt informațiile descoperite aici?

Destul de exacte, cred Eu, din moment ce ți-au fost furnizate de Cel care este veșnic viu și care nu a adormit niciodată.

Cum aş putea dovedi acest lucru, de dragul cititorilor?

Nu vei reuşi niciodată să dovedeşti că sunt real. Chiar dorinţa ta este nenaturală şi urmăreşte să anuleze ceea ce am hotărât la Începuturi: dezvoltarea liberă şi dobândirea independenţei.

Atunci, care este scopul descoperirilor?

Fără ele, nu ți-ai mai putea păstra credinţa, iar ceea ce este viu în tine s-ar stinge. Credinţa vă ajută pe voi, nu pe Mine. Eu te îndemn să crezi pentru ca astfel să începi să exişti tu, nu pentru ca, prin rodul imaginaţiei tale influenţate de Mine, să exist Eu. Căci nu Eu am nevoie să exist, ci tu.

În continuare, dat fiind că am aflat toate aceste lucruri, aş dori să ştiu dacă pot comunica cu sufletul tatălui meu pământesc. Nu dintr-un dor adânc sau dintr-o suferinţă ascunsă, ci din curiozitate şi pentru întărirea celor descoperite prin intermediul dialogului.

Ai putea. Însă, pentru ca dorinţa ta neobişnuită să devină o realitate unică în prezent şi una firească în viitor, la care să aibă acces toţi oamenii, trebuie să îţi slăbeşti trupul şi să îţi trezeşti şi mai mult sufletul. Altfel nu vei înţelege prea multe.

Cum poate fi slăbit trupul, prin înfometare?

Prin amorţirea sistemului nervos. Sistemul nervos înrădăci-nează sufletul în trup, făcându-l să simtă fiecare atingere şi astfel să se identifice cu trupul. Printr-o alimentaţie sărăcăcioasă sau prin post, poate fi obţinut un oarecare rezultat. Suprasolicitarea ajută, chiar şi administrarea substanţelor cu efect anestezic.

Consider că îndeplinesc primele criterii...

Nici nu am terminat bine de rostit ultimul cuvânt, că am căzut într-o stare asemănătoare unui vis, stând pe scaunul meu cu ochii deschişi şi cu tableta în mână. Imaginea care îmi apăruse în imaginaţie era neclară şi fluctua. Ştiam, totuşi, din practicile trecute, că în scurt timp corpul meu va înceta să opună rezistenţă şi că mă voi plimba în voie prin lumea sufletelor, desprins de trup. Şi aşa a fost:

M-am trezit într-o încăpere ambientală, frumos decorată, cu pereţii alcătuiţi din rafturi pline cu cărţi. Era noapte, din câte am putut observa, însă ardea o lumină de veghe. Aşteptam pe un pat înalt, acoperit cu o plapumă groasă, învelită într-o pânză fină. Pe masă am zărit câteva lucruri care i-au aparţinut tatălui meu, motiv pentru care am considerat viziunea un vis cauzat de dorinţa mea nestăpănită.

M-am întors în realitatea terestră, unde am stat alături de trupul meu, aflat într-o stare de paralizie inertă, copleşit de teama de moarte înrădăcinată în ADN de milioane de ani. Mai târziu, am

înțeles că lucrurile personale ale tatălui meu, care îmi apăruseră în viziune, erau doar proiecții mentale al căror rol era să mă ajute să îi recunosc prezența, căci înfățișarea sa era diferită. Atunci am reluat viziunea.

L-am strigat așa cum îl strigam în copilărie, sperând că mă va recunoaște, dar nu a venit. După a treia strigare, m-a întâmpinat, uimit și îngrijorat pentru mine, întrebând:

— Albert, cum este posibil să te afli aici, dacă timpul tău nu a sosit? Ai grijă să nu se întâmple ceva rău cu tine, lumea de jos este plină de pericole.

— Nu te teme pentru mine. Eu mă pot detașa de trup, în timp ce trăiesc, de ori de câte ori voiesc. Am căpătat acest drept și, mai mult, în timp foarte scurt, odată cu cunoașterea de sine.

În realitatea terestră, oamenilor cu care interacționez, după un timp, nu imediat, le pot percepe sufletele. De cele mai multe ori, în trupurile atrăgătoare se ascund suflete mutilate, pe care nu le voi descrie din bun simț și din respect pentru creația lăsată să evolueze. Sunt convins că frumusețea formei nu îi permite sufletului să se desăvârșească. Neobișnuit este că pe tine te percep parțial. Tu cum reușești să mă percepi de la o asemenea distanță?

— Te pot percepe doar în vis. În lumea mea, am ceea ce îmi trebuie și îmi petrec timpul mai mult citind. Există atâtea lucruri minunate de înțeles, încât nu ar putea fi cuprinse într-un veac. Prin voință, pot influența viața terestră, plantele și animalele, care sunt gânduri divine formalizate. Chiar și faptul că ai scris aceste cărți este rezultatul rugăciunilor mele. Totuși, orice ți-aș spune, tu știi deja încă din trupul neputincios de carne. De aceea, nu vei veni aici, unde mă aflu eu acum, pentru că nu este nevoie. Te iubesc, cred că ți-ai dat seama. Ești un suflet rebel, de o strălucire inimaginabilă. Din acest motiv ai primit toate darurile sau ți le-ai luat.

Cum ți s-a părut comunicarea?

Genială. Chiar dacă nu i-am perceput pe deplin forma, i-am simțit prezența inconfundabilă.

În viitor, oricine va putea comunica astfel?

Da.

Lasă oamenii buni, frumoși și prețioși să trăiască în pace, dar, mai întâi de toate, trezește-le sufletele. Lasă-i să danseze și să se îmbrățișeze, rasă cu rasă, etnie cu etnie, iar alături de natură și de animale să guste dulceața de sub cer, mierea Pământului, care este dragostea Creatorului. Înlătură ceața și dăruiește-le pacea. Dacă lumea a fost iertată, ajut-o să simtă acest lucru. Sunt gata să dau orice în schimb.

Dar tu nu ai nimic de oferit pe care să nu îl fi primit mai întâi de la Mine.

Atunci ia-mă pe mine! Lor lasă-le fericirea, ridică condamnarea! Dacă mă iubești, în ciuda prostiei și a mizeriei pe care uneori le dovedesc, împlinește-mi dorința!

Dragul Meu, lumea nu este bună, din acest motiv trebuie să moară. Dar ar putea fi. Pentru copiii Mei, este. Lumea ar putea fi iubitoare. Atunci s-ar elibera de orice judecată. În final, totul va fi bine, iar despre suferință veți citi în cărțile de istorie.

Înălțarea spirituală se aseamănă cu escaladarea unui munte. În vârf, aerul este curat, iar vederea este limpede. Acolo, soarele te mângâie direct. Jos se adăpostesc animalele, împreună cu cei care își varsă gunoaiile și se urâtesc. Dar dacă unul care nu știe absolut nimic face ceea ce se cuvine să fie făcut, din voință proprie, acela a atins dumnezeirea și va părăsi lumea cu capul sus.

Imaginează-ți o fecioară subțire și delicată, cu părul desfăcut și cu pielea fină, acoperită doar cu o pânză de mătase, alergând fericită. Ea dansează pe o melodie care îți străpunge pieptul la auz și îți inundă ochii. Rochia sa lungă împrășteie în atmosferă un parfum de pere albe și tonka, iar materialul subțire din care a fost confecționată îi dezvăluie undulările trupului suav, creat de Perfecțiunea Însăși, pentru tine. Ce dragoste dureroasă te încearcă stând la câțiva pași de ea și ce vioi te simți atingând-o.

Nu merită să pierd o lume pentru o asemenea iubită, a cărei dragoste fidelă Mi-a fost destinată?

Ai renunța la o lume întreagă pentru a iubi o singură ființă?

Adevărat îți spun, pentru ea am renunțat la o mie de lumi. Și am prăbușit stele, cu locuitorii lor pe ele. Această fecioară pentru care Mi-am dat viața sunteți voi, Biserica Mea, umanitatea.

Încheiere

După o pauză de trei ani, am scris din nou, în același stil și cu mai multă căldură. Mesajul este dedicat audienței mele restrânse, dar se adresează și publicului, în funcție de chemare și de căutare. Din mai multe milioane de oameni care au parcurs materialul, nu știu dacă au rămas în adevăr și în iubire o sută. Acești oameni fie au rămas fideli adevărului pe care l-au recunoscut, chiar dacă au suferit din pricina sa, fie au fost smulși definitiv din realitatea de suprafață, în mod involuntar.

Dumnezeu nu li Se va descoperi niciodată celor care au nevoie de dovezi pentru a Îi urma învățătura, în loc să fie atrași de adevărul din ea și de frumusețea care o învăluie. Dacă S-ar arăta de dragul vreunuia, Și-ar contrazice înțelepciunea, iar acela ar deveni supus prin constrângere; libertatea și independența i s-ar pierde.

Cosmosul nu este un spațiu gol, care găzduiește o mulțime de bolovani gigantici lipsiți de viață, ci este o pânză pe care spiritele o modelează după preferințele lor. Acestea supraveghează școlile umane sau închisorile în care cele inferioare sunt ținute captive, asemenea ființelor terestre. Pe Pământ, însă, ele dispun de toate uneltele necesare unei desăvârșiri rapide.

În vremurile actuale, mângâierea este din ce în ce mai greu de găsit, iar iubirea adevărată a devenit un diamant de foarte puțini descoperit și trăit. Oamenii buni își lasă încrederea pe mâna tuturor nedemnilor, din neatenție sau din naivitate, în timp ce înșelătorii se scufundă în realitatea pământie a trufiei, de unde nu se mai pot elibera.

Răutatea se multiplică rapid în realitatea sufletelor care încă nu s-au trezit. Disperarea din ochii condamnaților nu dispăre nici prin părăsirea trupurilor lor provizorii. Printre strigăte și moarte, însă, mai trăiesc și oameni fericiți. Află ce îi motivează urmărind în continuare seria „Mierea Pământului“.

Sfârșitul documentului 1